

dr hab. Marek Awdankiewicz, profesor UW
Uniwersytet Wrocławski, Instytut Nauk Geologicznych
Zakład Mineralogii i Petrologii
ul. Cybulskiego 30, 50-205 Wrocław

Wrocław, 21.03.2017 r.

Recenzja osiągnięcia naukowego oraz istotnej aktywności naukowej

dr Bartosza Budzyna

w związku z postępowaniem habilitacyjnym

Recenzja przygotowana została na zlecenie prof. dr hab. Ewy Słaby, Dyrektor Instytutu Nauk Geologicznych Polskiej Akademii Nauk, na podstawie dokumentacji złożonej przez Kandydata.

1. Sylwetka naukowa Habilitanta.

Dr Bartosz Budzyna jest absolwentem Akademii Górniczo Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie. Studia na Wydziale Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska, na kierunku Górnictwo i Geologia, ukończył w 2004, uzyskując tytuł magistra inżyniera w oparciu o pracę „Rekonstrukcja warunków metamorfizmu skał Gór Sowich przy zastosowaniu geotermobarometrii” przygotowaną pod kierunkiem dr inż. Macieja Maneckiego. Praca dyplomowa została wyróżniona przez Radę Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH oraz uzyskała pierwsze miejsce w konkursie Polskiego Towarzystwa Mineralogicznego na najlepszą pracę magisterską w dziedzinie nauk mineralogicznych w 2004 r. W latach 2004-2009 Habilitant odbywał studia doktoranckie na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Marka Michalika (UJ) oraz prof. dr Michaela L. Williamsa (University of Massachusetts, Amherst, MA, USA) przygotował rozprawę doktorską zatytułowaną „Monazite reactions and total U-Th-Pb geochronology in provenance studies of clastic material of sedimentary rocks: An example of the Western Outer Carpathians flysch”. Stopień doktora nauk o Ziemi w zakresie geologii uzyskał w 2009 r. Rozprawa doktorska została wyróżniona przez Radę Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi UJ, a w 2010 r. uzyskała nagrodę Prezesa Rady Ministrów.

Od 2008 r. dr B. Budzyń zatrudniony jest w Ośrodku Badawczym ING PAN w Krakowie, początkowo jako laborant chemik, a następnie (od 2009 r.) na stanowisku adiunkta. W latach 2013-2015 był też zatrudniony jako adiunkt w Instytucie Nauk Geologicznych UJ w Krakowie. Wielokrotnie przebywał na stażach naukowych i brał udział w pracach badawczych w kilku ośrodkach w kraju i za granicą, aktywnie uczestniczył w konferencjach naukowych, współpracuje z badaczami z wielu krajów Europy i świata. Zainteresowania i prace naukowe habilitanta koncentrują się wokół zagadnień z zakresu mineralogii, petrologii, geochemii i geochronologii. Podejmowane problemy badawcze dotyczą, w szczególności, datowania izotopowego i chemicznego monacytu, cyrkonu i innych minerałów, stabilności i przeobrażeń minerałów akcesorycznych w czasie procesów pomagmowych i metamorficznych, rekonstrukcji ścieżek ewolucji tektonometamorficznej skał, wykorzystania metod geochronologicznych w badaniach proveniencji materiału detrytycznego. Dr B. Budzyń realizuje zarówno laboratoryjne badania eksperymentalne, jak też podejmuje badania naturalnych kompleksów skalnych z obszaru Karpat, Sudetów, Łużyc, Ukrainy, Spitzbergenu, Himalajów.

2. Ocena osiągnięcia naukowego.

Jako osiągnięcie naukowe w postępowaniu habilitacyjnym dr B. Budzyń przedstawił cykl 7 publikacji pod zbiorczym tytułem „Stabilność monacytu-(Ce) i ksenotymu-(Y) oraz wpływ przeobrażeń na geochronologię monacytu w rekonstrukcjach procesów metamorficznych i pomagmowych”. Cykl obejmuje następujące prace:

[A1] Budzyń B., Harlov D.E., Kozub-Budzyń G.A., Majka J. (2016 – w druku) Experimental constraints on the relative stabilities of the two systems monazite-(Ce) – allanite-(Ce) – fluorapatite and xenotime-(Y) – (Y,HREE)-rich epidote – (Y,HREE)-rich fluorapatite, in high Ca and Na-Ca environments under P-T conditions of 200–1000 MPa and 450–750 °C. *Mineralogy and Petrology*.

[A2] Budzyń B., Jastrzębski M. (2016) Monazite stability and the maintenance of Th-U-total Pb ages during post-magmatic processes in granitoids and host metasedimentary rocks: a case study from the Sudetes (SW Poland). *Geological Quarterly* 60, 1, 106–123.

[A3] Jastrzębski M., Budzyń B., Stawikowski W. (2016) Structural, metamorphic and geochronological record in the Goszów quartzites of the Orlica-Śnieżnik Dome (SW Poland): implications for the polyphase Variscan tectonometamorphism of the Saxothuringian terrane. *Geological Journal* 51, 455–479.

[A4] Budzyń B., Jastrzębski M., Kozub-Budzyń G.A., Konečný P. (2015) Monazite Th-U-total Pb geochronology and P–T thermodynamic modelling in a revision of the HP–HT metamorphic record in

granulites from Stary Gieraltów (NE Orlica-Śnieżnik Dome, SW Poland). *Geological Quarterly* 59, 700–717.

[A5] Budzyń B., Konečný P., Kozub-Budzyń G.A. (2015) Stability of monazite and disturbance of the Th-U-Pb system under experimental conditions of 250-350 °C and 200-400 MPa. *Annales Societatis Geologorum Poloniae* 85, 405–424.

[A6] Budzyń B., Kozub-Budzyń G.A. (2015) The stability of xenotime in high Ca and Ca-Na systems under experimental conditions of 250-350°C and 200-400 MPa: the implications for fluid-mediated low-temperature processes in granitic rocks. *Geological Quarterly* 59, 316–324.

[A7] Majka J., Pršek J., Budzyń B., Bačík P., Barker A.K., Łodziński M. (2011) Fluorapatite-hingganite-(Y) coronas as products of fluid-induced xenotime-(Y) breakdown in the Skoddefjellet pegmatite, Svalbard. *Mineralogical Magazine* 75 (1), 159–167.

Pięć spośród tych publikacji ukazało się w latach 2015 i 2016, jedna w 2011 r., a jedna jest obecnie w druku. Dr B. Budzyń jest pierwszym autorem 5 publikacji, jego udział w przygotowaniu 6 z 7 omawianych prac określony został na 55-85%, a jednej publikacji na 24%. Krótki, dwuletni okres w czasie którego ukazały się (z jednym wyjątkiem) omawiane prace wskazuje na dużą intensywność prowadzonych badań oraz efektywne publikowanie ich wyników. Dane procentowe dokumentują dominującą rolę dr B. Budzynie w badaniach i w przygotowaniu publikacji.

Trzy spośród prac składających się na osiągnięcie habilitacyjne opublikowane zostały w czasopiśmie *Geological Quarterly* (IF=0.918), a pozostałe w *Geological Journal* (IF=2.19), *Mineralogy and Petrology* (IF=1.4; praca w druku), *Mineralogical Magazine* (IF=1.27), *Annales Societatis Geologorum Poloniae* (IF=0.815). Wszystkie te czasopisma znajdują się na w bazie *Journal Citation Reports* (JCR) i reprezentują uznane wydawnictwa o zasięgu międzynarodowym. Biorąc pod uwagę wartości IF (*impact factor*) za najbardziej wartościowe uznać można publikacje w *Geological Journal*, *Mineralogy and Petrology* oraz w *Mineralogical Magazine*. Dr. B. Budzyń jest pierwszym, głównym autorem (udział 65%) publikacji w *Mineralogy and Petrology* oraz posiada bardzo znaczący udział (25-35%) jako współautor dwóch pozostałych.

Publikacje składających się na osiągnięcie habilitacyjne łączy, zgodnie ze zbiorczym tytułem, kilka wspólnych wątków, do których należą przede wszystkim zagadnienia mineralogii monacytu-(Ce) i ksenotymu-(Y), procesy przeobrażeń tych minerałów, jak też możliwości ich wykorzystania jako geochronometrów w rozwiązywaniu zagadnień petrologicznych i regionalnych. Trzy publikacje z tego zestawu dotyczą badań eksperymentalnych, których celem było wyznaczenie zakresów stabilności i warunków

rozpadu monacytu i ksenotymu w zależności od składu ogólnego układu, temperatury, ciśnienia, rodzaju fluidów. Kolejne trzy artykuły prezentują wyniki badań petrologicznych kilku zespołów skalnych z obszaru Sudetów (granitoidów, łupków łuszczkowych, kwarcytów, granulitów masywu Śnieżnika i przyległych jednostek), w których monacyt wykorzystano przede wszystkim do określenia wieku protolitów oraz ścieżek PTtd ewolucji tektonometamorficznej badanych skał. Wyniki kolejnej pracy przedstawiają nowy, nieznan wcześniej typ reakcji rozpadu ksenotymu, rozpoznany w pegmatytcie ze Spitsbergenu. Wkład merytoryczny dr B. Budzyna w omawiane badania obejmował dominujący lub znaczący udział we wszystkich kluczowych etapach prowadzonych prac takich, jak: opracowanie koncepcji badań i koordynacja prac, badania terenowe, prowadzenie eksperymentów, badania z wykorzystaniem mikroskopii skaningowej i mikrosondy elektronowej, opracowanie wyników (w tym wykorzystanie metod geotermobarometrii oraz określenie wieku monacytu), interpretacja wyników, przygotowanie manuskryptów i końcowych wersji publikacji. Tym samym omawiany cykl publikacji dokumentuje opanowanie przez Habilitanta zaawansowanego warsztatu badawczego w zakresie mineralogii, petrologii i geochronologii na wysokim, specjalistycznym poziomie, jak również umiejętności Habilitanta w zakresie pracy w zespołach badawczych i kierowania takimi pracami.

Wyniki badań prezentowane w publikacjach recenzowanego cyklu dotyczą problematyki podejmowanej przez licznych badaczy i żywo dyskutowanych w specjalistycznej literaturze. Badania eksperymentalne przeprowadzone przez Habilitanta wydatnie rozszerzyły istniejącą wiedzę na temat warunków stabilności i rozpadu monacytu. Pozostałe prace wykorzystują wyniki badań eksperymentalnych dla interpretacji warunków powstawania wtórnych zespołów mineralnych zastępujących pierwotny monacyt i ksenotym, jak też wykorzystują datowania monacytu w rekonstrukcji ścieżek ewolucji tektonometamorficznej (PTtd) badanych skał, pozwalając na pełniejsze odtworzenie szczegółów ewolucji Sudetów i wschodniej części pasma waryscyjskiego. Podsumowując, na omówiony cykl publikacji składają się prace o znacznej wartości naukowej, istotne zarówno z punktu widzenia problematyki podstawowej, jak i regionalnej.

3. Pozostały dorobek naukowy, osiągnięcia organizacyjne, dydaktyczne i inne

Dr B. Budzyna jest autorem i współautorem łącznie 99 publikacji, z których 25 stanowią artykuły recenzowane (w tym 20 z listy JCR), 4 prace popularyzatorskie oraz 70 abstraktów konferencyjnych (w tym 62 w materiałach konferencji o zasięgu

międzynarodowym). Pierwsze publikacje dotyczyły petrologii i warunków metamorfizmu skał bloku Gór Sowich, a uzyskane wyniki pozwoliły określić temperatury i ciśnienia inicjalnych faz ekshumacji badanych skał metamorficznych. Kolejna grupa publikacji porusza problemy proveniencji klastów skał krystalicznych (granitów, gnesjów – tzw. egzotyków) z fliszu Karpat Zewnętrznych. Datowania monacytu i cyrkonów z tych klastów pozwoliły wyznaczyć wiek magmowych protolitów tych skał oraz wiek późniejszych etapów metamorfizmu oraz powiązać tego typu klasty z neoproterozoicznym magmatyzmem na aktywnej krawędzi Gondwany. Habilitant w swoich pracach podejmował też zagadnienia dotyczące mineralogii i petrologii skał krystalicznych ze Spitsbergenu, Karkonoszy, Słowacji. Brał udział w badaniach i przygotowaniu publikacji dotyczących mezozoicznego wulkanizmu na obszarze Karpat ukraińskich, zmian fazowych w czasie obróbki termicznej serpentynitów, mineralogii skorupki jaj bociana oraz mineralogii tlenków żelaza ze stref wietrzenia serpentynitów, zajmował się eksperymentalnymi badaniami stabilności skapolitów, zastosowaniem komputerowej analizy obrazu w badaniach mineralogicznych. Badania przeobrażeń monacytu, w tym prace eksperymentalne, rozpoczął jeszcze w czasie realizacji doktoratu. Eksperymenty w układach zbliżonych mineralogicznie i chemicznie do naturalnych skał rozszerzyły wcześniejszą wiedzę, wykorzystując dotąd wyniki eksperymentów w prostszych chemicznie układach monacyt-fluid. Przedstawiony przegląd publikacji i problematyki badawczej dokumentuje zarówno specjalizację dr B. Budzynie w zagadnieniach dotyczących monacytu jako geochronometru, jak też podejmowanie przez niego różnorodnych pokrewnych tematów z zakresu nauk mineralogicznych i petrologii.

Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitant opublikował 17 artykułów recenzowanych w czasopiśmie z listy JCR. Siedem z nich stanowi cykl zgłoszony jako osiągnięcie habilitacyjne. Spośród pozostałych 10, w 3 publikacjach jest pierwszym autorem z udziałem 30-60% w ich przygotowaniu, a w pozostałych jest jednym z kilku współautorów z udziałem ok. 10-15%. Wg raportów Web of Science prace dr B. Budzynie były cytowane 270 razy (231 bez autocytowań), indeks Hirscha wynosi 8 (7 bez autocytowań), łączny IF ma wartość 35.8, a sumaryczna liczba punktów za publikacje wg listy MNiSW wynosi 479. Wysokie wartości wymienionych wskaźników potwierdzają wartość naukową i znaczenie dorobku Habilitanta.

Habilitant przed uzyskaniem stopnia doktora był kierownikiem i wykonawcą w projektach własnych i statutowych realizowanych na UJ. Po uzyskaniu stopnia doktora kierował jednym projektem NCN oraz był wykonawcą w 3 innych projektach NCN i MNiSW, realizował też projekty statutowe w ING PAN. W ramach współpracy z innymi ośrodkami naukowymi prowadził prace analityczne w laboratoriach w Krakowie, Warszawie,

Bratysławie, Poczdamie, Uppsali. W 2012 r. przez łącznie dwa miesiące prowadził badania eksperymentalne w GeoForschungsZentrum w Poczdamie w Niemczech. Wcześniej, przed uzyskaniem stopnia doktora, przebywał na kilkutygodniowych i kilkumiesięcznych stażach w takich instytucjach, jak National Institute of Polar Research (Tokio, Japonia), University of Massachusetts (Amherst, Massachusetts, USA), GeoForschungsZentrum (Poczdami, Niemcy). Osiągnięcia te dokumentują doświadczenie Habilitanta w zakresie realizacji projektów badawczych i pracy w laboratoriach wielu ośrodków naukowych.

Dr B. Budzyń uzyskał szereg wyróżnień w czasie studiów i później, związanych z działalnością naukową. Jako student był dwukrotnie wyróżniany przez Rektora AGH (odznaką i dyplomem) za bardzo dobre wyniki w nauce. Zajmował 1 i 3 miejsce za najlepszą prezentację na sesjach studenckich kół naukowych. W 2004 praca magisterska Habilitanta wyróżniona została przez Radę Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH oraz uzyskała pierwsze miejsce w konkursie Polskiego Towarzystwa Mineralogicznego na najlepszą pracę magisterską w dziedzinie nauk mineralogicznych. Habilitant dwukrotnie uzyskał stypendia konferencyjne Fundacji Nauki Polskiej i European Geosciences Union. W latach 2006-2009 uzyskał stypendia Junior Fulbright Advanced Research Grant oraz Fundacji Nauki Polskiej (Program START). W 2009 rozprawa doktorska Habilitanta została wyróżniona przez Radę Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi UJ, a w 2010 r. uzyskała nagrodę Prezesa Rady Ministrów. W 2010 r. dr B. Budzyń uzyskał stypendium naukowe Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnych młodych naukowców. Siedmiokrotnie wyróżniany był Nagrodą Dyrektora ING PAN za publikacje. Wymienione wyróżnienia, nagrody i stypendia świadczą o uznaniu dla działalności i dorobku Habilitanta.

Dr B. Budzyń aktywnie uczestniczy w konferencjach naukowych z zasięgu krajowym i międzynarodowym jako autor i współautor prezentacji i posterów. W sumie prezentował 15 referatów i 23 postery na konferencjach o zasięgu międzynarodowym, z tego po uzyskaniu stopnia doktora odpowiednio, 5 i 6. Brał udział w organizacji konferencji. Prezentował też referaty (w sumie 11) na posiedzeniach naukowych instytucji i towarzystw akademickich i naukowych w kraju i za granicą. Od 2004 r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Mineralogicznego. Od 2010 r. jest redaktorem prowadzącym prace z zakresu mineralogii, petrologii i geochemii w komitecie redakcyjnym Annales Societatis Geologorum Poloniae. Był też członkiem komitetów redakcyjnych dwóch tomów Prac Specjalnych PTMin.

Doświadczenia naukowe dr B. Budzyń wykorzystuje w dydaktyce i popularyzacji nauki. Zarówno przed, jak i po uzyskaniu stopnia doktora prowadził wykłady i ćwiczenia na UJ z przedmiotów Petrologia, Metody komputerowe w Mineralogii i Geochemii, Preparatyka

skał w mikroanalizie, Geochemia, Izotopy w geologii, Metody badań geochemicznych, Pierwiastki śladowe i izotopy w interpretacjach genetycznych skał, Geotermobarometria, ćwiczenia terenowe z mineralogii i petrologii (okolice Krakowa, Pieniny, Sudety), Terenowe metody badań przyrodniczych, a na AGH specjalistyczne wykłady dla studentów i doktorantów dotyczące petrologii eksperymentalnej i datowania monacytu. Był promotorem pracy mgr obronionej na UJ w 2015 r. Jest autorem i współautorem 4 artykułów popularnonaukowych dotyczących geochemii, geochronologii, geotermobarometrii, petrologii eksperymentalnej. Kilkakrotnie uczestniczył w organizacji Nocy Muzeów, Małopolskiej Nocy Naukowców i dni otwartych w ING PAN w Krakowie.

Wyrazem uznania przez środowisko naukowe kompetencji dr B. Budzyna jest powierzenie mu recenzji. Habilitant był recenzentem 17 publikacji (z tego 15 po doktoracie) w renomowanych czasopismach naukowych (m.in. *Geologica Carpathica*, *Minerals, Mineralogy and Petrology*, *Geological Quarterly*, *Journal of South American Earth Sciences*, *American Mineralogist*, *Acta Geologica Polonica*, *Journal of Metamorphic Geology*). Recenzował 3 projekty naukowe dla instytucji zagranicznych (Słowacja: Ministerstwo Edukacji oraz Agencja Badań i Rozwoju).

4. Podsumowanie i wniosek końcowy.

Pozytywnie i wysoko oceniam osiągnięcie naukowe w postaci cyklu 7 publikacji, przedstawione przez dr Bartosza Budzyna. Podobnie, na pozytywną ocenę niewątpliwie zasługuje pozostały dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny Habilitanta.

Stwierdzam, że dorobek naukowy i inne osiągnięcia przedstawione przez dr Bartosza Budzyna spełniają wymagania określone w Ustawie z dn. 14.03.2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym, z późniejszymi zmianami, oraz w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 1.09.2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Wniosuję o dopuszczenie dr Bartosza Budzyna do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

